

Дерево з глибоким корінням

Коли я злегка заплющила очі і прислухалася до нещадних вітрів, що продували кукурудзяне поле, здалося, наче степом несуться тисячі коней. Той звук увібрав дух лицарів Когурьо, які потужно галопували континентом. Іншого разу, коли слухала тихенько, чула інакший звук — зичливе «ху-у! ху-у!» сов на вершинах дерев десь далеко в горах.

Я пам'ятаю літні ночі, коли засинала, тримаючи мамину руку, під крики сов, які відлунювали мені у вухах. Минуло понад 70 років, проте красиві пейзажі й заспокійливі звуки Анджу залишилися в моєму серці. Мій рідний край зберіг багато прекрасних спогадів, і я хочу туди повернутися. Одного дня я точно повернуся додому.

Коли я народилася, мій батько Хан Син Ун мав видіння, схоже на сон. Він побачив яскраве сонячне світло, що пробивалося крізь густий сосновий гай. Світло падало на двох журавлів, які гармонійно танцювали разом. І він вирішив наректи мене Хак Джа, що означає «журавлине дитя».

Я походжу з роду Хан із Чонджу, що в провінції Північний Чунгчонг, — історичного місця народження нашого роду. Чунгчонг означає «центр чистого і ясного серця», а Чонджу — «чисте село». Коли вода в річці чи морі чиста, можна аж до дна побачити, як плавають риби. Живучи в чистому і ясному оточенні Чонджу, я бачила світлі духи моїх невинних і смиренних предків.

Ієрогліф мого прізвища Хан (한) має багато значень. Зокрема, він означає «один», символізуючи Бога. Він також має значення «великий», тобто достатньо великий для того, щоб охопити все творіння у всесвіті, та

«повний» — «сповнений достатку». Батька-засновника роду Хан — Хан Лана — шанували як відданого патріота королівства Когурьо. Царі Кореї свого часу відзначали людей за громадянські чесноти й нагороджували їх землею та щорічною платнею. Суд вносив їхні імена в книгу почестей, і в ній записано ім'я Хан Лана.

А історія Хан Лана ось яка: він побудував бюро сільськогосподарської адміністрації в районі Чонджу, назвавши «Бансо-дон», і перетворив велику частину землі на сільськогосподарські угіддя. Коли розпочалася війна між корейськими правителями, Ван Гон — вельможа і військовий генерал — ідучи на битву з Гьон Хвоном, правителем Хубекче, саме проходив через Чонджу. Хан Лан привітав Ван Гона, нагодував його стотисячну армію і приєднався до них на полі бою. Коли Ван Гон став королем, він проголосив Хан Лана вірним патріотом. Так репутацію Хан Лана як «вкладника-засновника» королівства збережено у віках.

Тридцять три покоління по тому в роду Хан Лана народилася я. Числа 3 і 33 мають значення. Ісус просив трьох апостолів молитися з ним у Гетсиманії. Він пророкував, що Петро зрадить його тричі до співу півня. Ісуса розп'яли у віці 33 років, після того як його зреклися люди, але він пообіцяв повернутися. Він був одним із трьох, кого розпинали того дня, й одному з розп'ятих Ісус сказав: «Сьогодні будеш зі мною в раю». На третій день Ісус постав із гробу. Число три означає Небеса, Землю й людство. Воно означає досконале втілення небесного закону й закону природи.

Корейський народ походить від раси дон-і — мудрих людей, котрі вивчали зірки і вміли розпізнавати небесну вдачу. Вони розвинули процвітаючу сільськогосподарську культуру, поклонялися Богу й любили мир із дохристового періоду. Народ дон-і заснував королівства на основі імені Хан. Деякі люди, зокрема і мій чоловік, цитують історичні записи, які доводять, що люди хан існували до епохи Кочосон, яку вважають першим корейським королівством. У легенді про заснування Кореї, або легенді про Тангуна, йдеться про те, що нас було обрано нащадками Небес відповідно до глибинної волі Бога.

Наш народ також називають расою бедаль. Ієрогліфи бе і даль означають «яскравість» і «блиск». Таке зіставлення уособлює нашу глибоку повагу до Бога та любов до миру і спокою. Корея донині відома як Країна ранкового спокою.

Однак п'ятитисячна історія корейського народу сповнена глибокої скорботи. Чужоземці повсякчас проходили через територію Кореї, топтали нас, наче дику траву, залишаючи ошуканими, мов ті голі гілки дерев у найсуворішу зиму. Але ми не втратили свого коріння. Ми здолали зовнішні навали мудрістю й терпінням, вижили як нація — і пишаємося цим.

Неможливо не запитати себе: чому Бог дозволив цьому народові пройти через такі труднощі і страждання? Я вірю, що це була підготовка до того, аби стати тим народом, якому Він зміг би довірити велику місію. Біблія вчить, що обраний Богом народ завжди терпів велику скруту. На основі, що її створили Ной, Авраам та інші провіденційні особи, Бог приготував ізраїльський народ, щоби послати їм Месію — Ісуса Христа. Зіткнувшись із невизнанням, Бог змушений був дозволити, щоб Ісус зносив страждання, випробування і труднощі, і врешті-решт віддав своє життя на хресті.

Дві тисячі років по тому Бог обрав корейський народ і довірив йому Свого Єдинородного Сина і Єдинородну Доньку, які здатні отримати першу Божу любов. Бог потребував чоловіка і жінку, що зможуть стерпіти страждання і невизнання, й не перестануть любити і прощати все людство, проявляючи в такий спосіб Божий Шімджон батьківської любові. Також Богу була потрібна країна, що змогла би пережити страждання заради всіх інших країн. Для цього Він приготував корейський народ. Багато народів страждали і зникали з історії, але корейці вижили. Отже, Бог довірив цьому народові благородну місію.